

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 115/10
Λουξεμβούργο, 25 Νοεμβρίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-47/09
Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ «ΑΓΝΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ», Η ΙΤΑΛΙΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η ορθή πληροφόρηση των καταναλωτών μπορεί να διασφαλισθεί δια της αναγραφής, επί της επισημάνσεως, της μη υπάρξεως υποκαταστάτων φυτικών λιπαρών ουσιών

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί της επισημάνσεως των προϊόντων κακάο και σοκολάτας¹ εναρμονίζει τις ονομασίες πωλήσεώς τους. Οσάκις τα προϊόντα αυτά περιέχουν άλλες φυτικές λιπαρές ουσίες πλην του βουτύρου κακάο (καλούμενες υποκατάστατα) μέχρι ποσοστό 5 %, η ονομασία τους παραμένει αμετάβλητη, αλλά στην επισήμανσή τους πρέπει να περιλαμβάνεται, με παχείς χαρακτήρες, η ειδική μνεία «περιέχει φυτικά λιπαρά επιπλέον του βουτύρου του κακάο».

Για τα προϊόντα σοκολάτας που περιέχουν αποκλειστικώς και μόνο βούτυρο κακάο, είναι δυνατή η αναγραφή της πληροφορίας αυτής στην επισήμανση, εφόσον είναι ορθή, ουδέτερη και αντικειμενική και δεν παραπλανά τον καταναλωτή.

Η ιταλική κανονιστική ρύθμιση προβλέπει τη δυνατότητα προσθήκης ή ενσωματώσεως της μνείας «αγνή σοκολάτα» στις ονομασίες πωλήσεως ή αναγραφής της σε άλλο σημείο της επισημάνσεως των προϊόντων που δεν περιέχουν υποκατάστατες λιπαρές ουσίες και καθορίζει διοικητικά πρόστιμα (από 3 000 έως 8 000 ευρώ) για κάθε παράβαση της ρυθμίσεως αυτής.

Η Επιτροπή άσκησε προσφυγή λόγω παραβάσεως κράτους μέλους ενώπιον του Δικαστηρίου κατά της Ιταλίας, ισχυριζόμενη ότι το εν λόγω κράτος μέλος εισήγαγε μια επιπλέον ονομασία πωλήσεως για τα προϊόντα σοκολάτας, αναλόγως του αν μπορούν να θεωρηθούν ως «αγνά» ή όχι, πράγμα το οποίο συνιστά παράβαση της οδηγίας και είναι αντίθετο προς τη νομολογία του Δικαστηρίου. Η Επιτροπή φρονεί ότι ο καταναλωτής πρέπει να ενημερώνεται για την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη υποκαταστάτων λιπαρών ουσιών στη σοκολάτα με την επισήμανση και όχι με τη χρήση αυτοτελούς ονομασίας πωλήσεως.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει **εναρμονίσει πλήρως τις ονομασίες** πωλήσεως των προϊόντων κακάο και σοκολάτας, **προκειμένου να διασφαλίσει την ενότητα της εσωτερικής αγοράς**. Οι ονομασίες αυτές είναι **υποχρεωτικές και συγχρόνως επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται μόνο για τα προϊόντα που απαριθμούνται στη νομοθεσία της Ένωσης**. Κατόπιν της διευκρινίσεως αυτής, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η εν λόγω νομοθεσία **δεν προβλέπει την ονομασία πωλήσεως «αγνή σοκολάτα» και δεν επιτρέπει τη θέσπισή της από εθνικό νομοθέτη**. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ιταλική κανονιστική ρύθμιση αντιβαίνει στο σύστημα ονομασιών πωλήσεως που καθιερώνει το δίκαιο της Ένωσης.

Επιπλέον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι **το σύστημα διττής ονομασίας το οποίο θεσπίζει ο Ιταλός νομοθέτης δεν πληροί ούτε τις προϋποθέσεις που επιβάλλει το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά την ανάγκη να διαθέτει ο καταναλωτής ορθή, ουδέτερη και αντικειμενική πληροφόρηση η οποία δεν τον παραπλανά**. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει διαπιστώσει με

¹ Οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (ΕΕ L 109, σ. 29), και οδηγία 2000/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2000, για τα προϊόντα κακάο και σοκολάτας που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου (ΕΕ L 197, σ. 19).

τη νομολογία του ² ότι η προσθήκη υποκαταστάτων λιπαρών ουσιών στα προϊόντα κακάο και σοκολάτας ως προς τα οποία έχει τηρηθεί η ελάχιστη περιεκτικότητα στις σχετικές ουσίες την οποία επιβάλλει η νομοθεσία της Ένωσης δεν μεταβάλλει ουσιωδώς τη φύση τους, σε σημείο που να τα μετατρέψει σε διαφορετικά προϊόντα, και, κατά συνέπεια, δεν δικαιολογεί τη διάκριση μεταξύ των ονομασιών πωλήσεώς τους.

Αντιθέτως, διευκρινίζει το Δικαστήριο, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης, η προσθήκη, επί άλλου μέρους της επισημάνσεως, μιας ουδέτερης και αντικειμενικής ενδείξεως, ενημερώνοντας τους καταναλωτές σχετικά με τη μη ύπαρξη, στο εν λόγω προϊόν, φυτικών ουσιών εκτός του βουτύρου κακάο, θα αρκούσε για τη διασφάλιση της ορθής ενημερώσεως των καταναλωτών.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ιταλική κανονιστική ρύθμιση, επιτρέποντας τη διατήρηση δύο κατηγοριών ονομασιών πωλήσεως που χαρακτηρίζουν κατ' ουσίαν το ίδιο προϊόν, είναι ικανή να παραπλανήσει τους καταναλωτές και, κατά τον τρόπο αυτό, να θίξει το δικαίωμα αυτών να τύχουν ορθής, ουδέτερης και αντικειμενικής ενημερώσεως.

Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Ιταλία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

---

² Απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2003, C-14/00, Επιτροπή κατά Ιταλίας (βλ. [ανακοινωθέν Τύπου](#))